

La processó de Corpus

"La festa del Corpus, establerta en 1316, fou des d'un principi solemnitzada fastuosament a les terres catalanes, on és la principal de les manifestacions públiques religioses..."
De Cultura Popular.

Del "Calaix dels retalls",
de M^{re}. Dolors Miralles i Valls

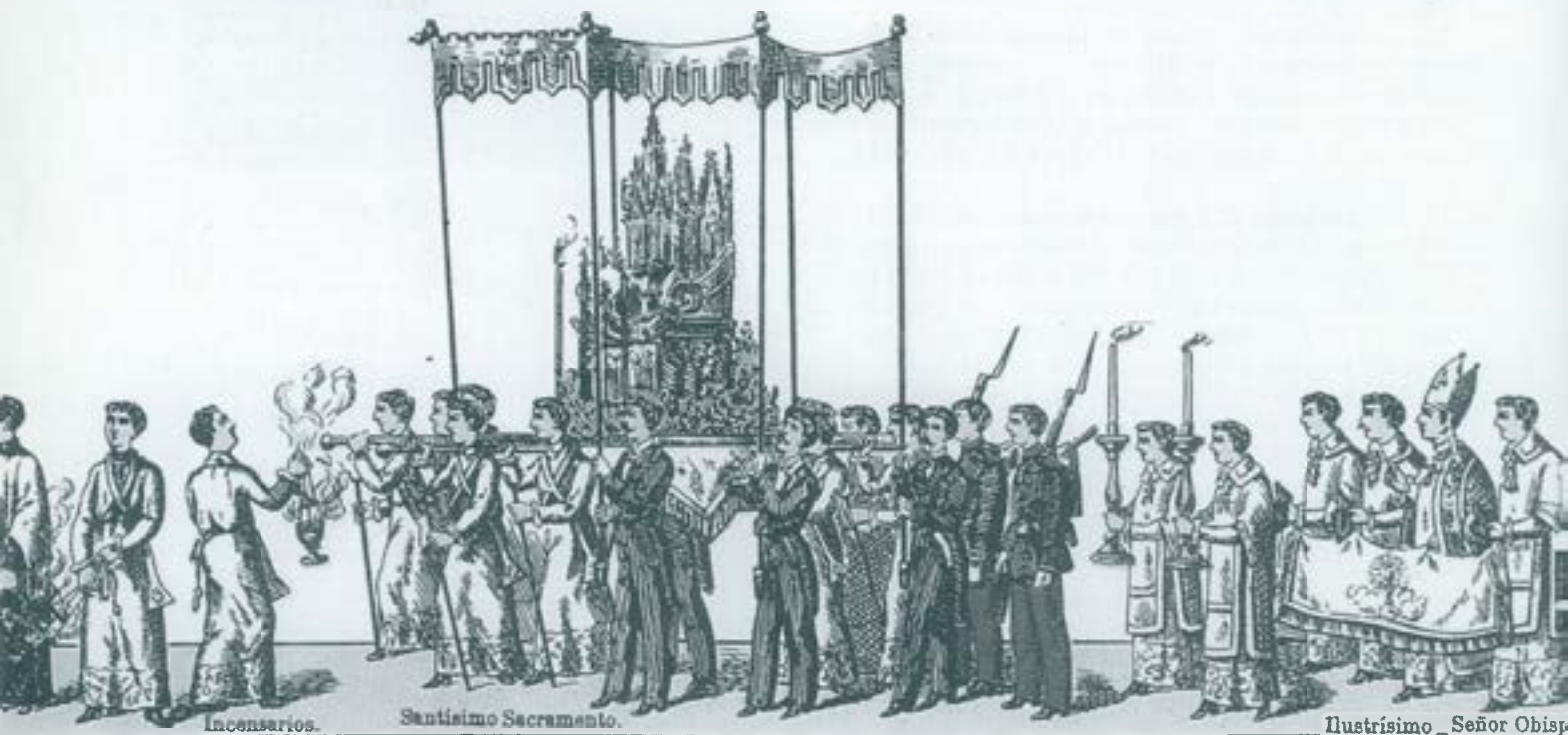
En aquella festivitat, cada any anava jo a casa l'àvia per ajudar la tia Valentina (germana de la meva mare) en la construcció de l'altar que, amb la col·laboració de tots els veïns, es construïa en aquell carrer. Hi havia una insistència, entre tots els carrers on havia de passar la processó, de qui el tindria millor. Amb la col·laboració del fuster de casa, el "bagulaire" l'Isidro, componíem el nostre equip. Es muntava en el barri de can Torras, la casa pairal respectada de tots els veïns. El Sr. propietari facilitava tot el que es necessitava i tenia interès que resultés tot el possible. Jo feia de *recader*, anant a comprar quan faltaven estris i, entre anades i vingudes, passaven les hores fins a poder quedar-me a dinar a casa l'àvia. M'hi trobava tan bé, que no me n'hauria mogut mai. I és que la meva àvia era deliciosa, dolça i delicada. Jo me l'estimava molt!...

En havent dinat es reprenien els treballs, que no es deixaven fins al final. Cada veí era guardador d'una cosa o altra de l'altar. Això feia que la meva àvia guardés en una caixeta els canalo-

bres, que eren de plata. Me'ls feia netejar amb molta cura, dient-me: -Mirat'hi, perquè són per a l'altar i faran llum a Nostre Senyor!-. Em recordo que hi posava tot el meu interès, fent brillar el metall tant com podia, que el Sr. Torras, en mirar-se'ls, em deia: -Bé, petita, els deixes com un mirall...!

Els coves de ginesta eren abundants, ja que tot el jovent de bon matí, reunits tots els del carrer, anava a buscar-la. Una hora abans s'escampava per davant l'altar com un tapís, i se'n guardava per al "Tàlam" i pel carrer mirant-se el treball dels constructors i eren els portadors del que es feia en altres carrers. L'hora de la processó s'apropava i el moviment en el carrer començava a ésser més animat.

Tots els de casa, endiumenjats, arribaven acompanyats dels meus pares i l'àvia començava a treure cadires al carrer perquè tots ens col·loquéssim, donant-nos un plat amb ginesta perquè quan passés l'Altíssim la tiréssim al seu pas!... Quin dia aquell era per a mi!... el recordo com si fos ara!...

La processó de Corpus, segons un full de rengle de la segona meitat del segle XIX editat per l'imatger F. Paluzié, de Barcelona.